

Sygn. akt III Ca 1899/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Roman Troll

Sędzia SR (del.) Joanna Zachorowska

Protokolant Wioletta Matysiok

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2017 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa A. C. i S. C.

przeciwko M. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 10 sierpnia 2016 r., sygn. akt I C 1147/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) **zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie 4819,13 zł (cztery tysiące osiemset dziewiętnaście złotych trzynaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 kwietnia 2017 r.;**

b) **oddala powództwo w pozostałej części;**

c) **ustala, że koszty procesu ponoszą solidarnie powodowie w 76% (siedemdziesięciu sześciu procentach), a pozwany w 24% (dwudziestu czterech procentach), podstawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym w Rybniku;**

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. ustala, że koszty postępowania odwoławczego ponoszą solidarnie powodowie w 76% (siedemdziesięciu sześciu procentach), a pozwany w 24% (dwudziestu czterech procentach), podstawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym w Rybniku.

SSR (del.) Joanna Zachorowska SSO Leszek Dąbek SSO Roman Troll

Sygn. akt III Ca 1899/16

UZASADNIENIE

Powodowie A. C. i S. C. żądali wydania przez pozwanego M. B. trzech palet kostki brukowej (...) oraz zapłaty kwoty 16 000 zł z ustawowymi odsetkami, nadto zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdzili, że nabyty od pozwanego towar (kostka brukowa) był wadliwy, a pozwany nie uznał reklamacji przez nich złożonej. Dochodzona pozwem kwota obejmuje szacunkowy koszt usunięcia wadliwej kostki brukowej

z posesji powodów i ułożenia nowej.

Pozwany M. B. wnosił o oddalenie powództwa.

Pozwany przyznał, że zakupiona przez powodów kostka brukowa była wadliwa i w następstwie zgłoszonej reklamacji wymienił dwie palety kostki. Po reklamacji złożonej u producenta pozwany zawiadomił powodów o przyznaniu kolejnych 11 palet.

Sąd Rejonowy w Rybniku w wyroku z dnia 10 sierpnia 2016r. oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje art. 8 ustawy z dnia 27 07 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie kodeksu cywilnego i uznał, iż powodowie podejmując decyzję o kontynuowaniu robót przy użyciu wadliwego towaru, w dorozumiany sposób zrezygnowali z kontynuowania procedury reklamacyjnej, co najmniej w zakresie żądania wymiany towaru na nowy. Powodowie zmodyfikowali także swoje uprawnienia w zakresie drugiego etapu postępowania reklamacyjnego wybierając w miejsce pierwotnie zgłaszanego uprawnienia odstąpienia od umowy do ewentualnego prawa do żądania obniżenia ceny owego towaru. Za bezzasadne uznał powoływanie się przez powodów na treść

art. 8 ust. 2 cytowanej ustawy wobec ich świadomego wykorzystania wadliwego towaru i rezygnacji z pierwszego etapu procedury reklamacyjnej. Nie uznał także zasadności żądania zobowiązania pozwanego do wydania powodom trzech palet kostki jako realizacji obowiązku dostarczenia wadliwej kostki w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyli **powodowie A. C. i S. C.**, którzy wnosili o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa, bądź jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, nadto zasądzenie zwrotu kosztów powstępowania za obie instancje.

Zarzucili, że przy ferowaniu wyroku naruszono regulacje:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na uznaniu, że powodowie zaniechali prowadzenia procedury reklamacyjnej wadliwej kostki brukowej i zrezygnowali z żądania wymiany towaru na nowy, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy, w szczególności zeznania powodów nie dają podstaw do poczynienia takich ustaleń;
- art. 8 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 07 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przejściu, iż przepisy ten nie znajdują zastosowanie w niniejszej sprawie, ponieważ powodowie wykorzystali wadliwą kostkę na swojej nieruchomości i w konsekwencji utracili uprawnienia wynikające z ww. przepisów;
- art. 8 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 07 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego w zw. z art. 471 k.c. poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu,

że nie istniało po stronie pozwanego zobowiązanie do dostarczania powodom na bieżąco niewadliwej kostki brukowej w miejsce wadliwego towaru, a co za tym idzie nie można mówić o niewykonaniu przez pozwanego tego zobowiązania skutkującym jego odpowiedzialnością odszkodowawczą.

W uzasadnieniu apelacji między innymi podnosili, iż w przepisach ustawy konsumenckiej brak jest regulacji, z której wynikałoby, że uprawnienia kupującego nie mogą być realizowane jeżeli wykorzysta on wadliwy towar.

Po stronie pozwanego doszło do powstania zobowiązania do dostarczania powodom na bieżąco niewadliwej kostki brukowej w miejsce wadliwego towaru, z którego to obowiązku pozwany się nie wywiązał, co rodzi jego odpowiedzialność odszkodowawczą na podstawie art. 471 k.c.

Pozwany Mirosław B. wnosił o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jej rzecz od powodów zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu orzeczenia wiarygodnych źródłach dowodowych, których ocena mieści w granicach swobodnej oceny dowodów.

Powodowie w ramach podniesionego zarzutu naruszenia przy ferowaniu zaskarżonego wyroku regulacji art. 233 § 1 k.p.c. w istocie kwestionują dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę prawną ustalonego stanu faktycznego.

Z tej przyczyny zarzut ten tylko werbalnie odnosi się do podstawy faktycznej orzeczenia i jako taki nie ma on wpływu na powyższą ocenę.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Sąd Rejonowy dokonując oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego trafnie ocenił, że powodowie mając świadomość wadliwości dostarczonej im przez pozwanego kostki brukowej i pomimo tego wykorzystania jej przy budowie podjazdy, w sposób dorozumiany odstąpili od „kontynuowania procedury reklamacyjnej” i tym samym zrezygnowali z przynależnych im roszczeń przewidzianych w obowiązującej wówczas ustawie z dnia 27 07 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 200r. poz. 1176, z późniejszymi zmianami).

Przywołana regulacja prawna nie wyłącza jednak możliwości zastosowania w sprawie regulacji art. 471 k.c., statuująca odpowiedzialność dłużnika za skutki nie wykonania i lub nienależytego wykonania zobowiązania.

Z opinii biegłego A. K. wynika, że „obniżenie ceny kostki w żaden sposób nie zrekompensuje powodom utraconych walorów nawierzchni”, (k- 71 akt.) i nie było to – co należy podkreślić - kwestionowane przez pozwanego w toku postępowania.

Z tej przyczyny dostarczona przez niego powodom kostka brukowa jest

w istocie bezwartościowa a jej dostarczenie należy traktować jako nienależyte wykonanie przez niego zobowiązania.

Z mocy przywołanej regulacji prawnej rodzi to po jego stronie obowiązek naprawienia powodom powstałej w ich majątku szkody w postaci straty przewidzianej w art. 361 § 2 k.c. (pозwany nie ekskulpował się od odpowiedzialności),

W materiale sprawy jest ona równoważna zapłaconej przez nich ceny

za wykorzystaną przy nich przy budowie podjazdu wadliwą kostkę brukową (pозwany nie ponosi winy za wybudowanie z niej przez powodów podjazdu, gdyż byli oni świadomi jej wadliwości i samodzielnie podjęli decyzję o jej wykorzystaniu przy jego budowie).

Jej wielkość zamyka się kwotą 48.819,13zł (145,99m² x 30,01zł)

i w tej części oraz w zakresie żądania zasądzenia - w oparciu o regulację art. 481 k.c. - od pozwanego na ich rzecz od tej kwoty odsetek ustawowych powództwo było uzasadnione (zasądzono je od dnia następnego po prawomocności wyroku,

gdyż pozwany konsekwentnie oferował powodom dostarczenie kostki wolnej

od wad, wobec czego ich zasądzenie za wcześniejszy okres jest sprzeczne

ze społeczno-gospodarczym ich przeznaczeniem i w tej części – w świetle regulacji art. 5 k.c. - roszczenie powodów nie korzysta z ochrony prawnej).

Nie znalazło to prawidłowego odzwierciedlenia w zaskarżonym wyroku, co w tym zakresie czyni apelację uzasadnioną i prowadziło do zmiany wyroku w oparciu o regulacje art. 386 § 1 k.p.c. a w pozostałej części jest ona bezzasadna w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. co jej mocy prowadziło do od-dalenia apelacji.

Reasumując zaskarżony wyrok jest w części wadliwy i dlatego apelację powodów w części uwzględniono zmieniając zaskarżony wyrok

w sposób wskazany w sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 1 k.p.c.,

a w pozostałym zakresie apelacje jako bezzasadną oddalono stosując regulację art. 385 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108

§ 1 zd. 2 k.p.c. ustalając, że koszty procesu ponoszą solidarnie powodowie w 76%, a pozwany w 24%, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym w Rybniku .

SSR (del.) Joanna Zachorowska SSO Leszek Dąbek SSO Roman Troll